

Sygn. akt: XI Ns 2057/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Larysa Rozmarynowicz
-----------------	--------------------------

Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Piczak
--------------	-----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r. w Toruniu na rozprawie

sprawy z wniosku M. J. (1)

z udziałem E. J.

Dział spadku po L. J.

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. ustalić, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt XI Ns 2057/15

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 sierpnia 2015 roku M. J. (1) wniósł o dział spadku po matce L. J.. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że wnioskodawca wraz z bratem E. J. są spadkobiercami L. J. w udziałach wynoszących po 1/2 części. Jako znane wnioskodawcy składniki majątkowe wchodzące w skład masy spadkowej wskazał on: nieruchomości w T. przy ul. (...) wraz z budynkiem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi oraz garażami, nieruchomości w T. przy ul. (...), na której znajduje się około 100 garaży oraz mieszkanie w T. przy ul. (...). Ponadto wskazał, że spadkodawczyni miała sklep przy ul. (...). Wnioskodawca podniósł jednak, że nie ma dokładnej wiedzy co do składu spadku oraz zaznaczył, że wie o tym, iż spadkodawczyni dokonywała kilkakrotnie darowizn na rzecz innych osób, jednak nie zna ich personaliów.

Pismem z dnia 28 grudnia 2015 roku E. J. odniósł się do poszczególnych nieruchomości wskazanych we wniosku. Uczestnik podniósł, że nigdy nie był i nie jest właścicielem bądź współwłaścicielem mieszkania przy ul. (...). Sklep przy ul. (...) to drewniany kiosk stanowiący ruchomość zlokalizowany na gruncie, którego właścicielem jest Gmina M. T.. Co do nieruchomości położonej przy ul. (...) wskazał, że dopiero w maju 2015 roku nabył on wspólnie z żoną A. J. udział wynoszący 2/12 w jej prawie własności. Z kolei nieruchomości położoną przy ul. (...)/B. 34A uczestnik miał otrzymać w drodze darowizny uczynionej przez spadkodawczynię w dniu 19 marca 2010 roku. Jako masę spadkową pozostałą po spadkodawczyni E. J. wskazał ruchomości stanowiące jej rzeczy osobiste i wyposażenie mieszkania oraz nieruchomości położoną w T. przy ul. (...), działka nr (...), co do której wnioskodawca i uczestnik nabyli udziału wynoszące po 15/48 w jej prawie własności na podstawie postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Pismem z dnia 13 maja 2016 roku wnioskodawca, działający przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o ustalenie, że w skład spadku po zmarłej wchodzi następujące składniki majątkowe:

- a) nieruchomości gruntowa znajdująca się w T. przy ul. (...) stanowiąca grunty orne (działka (...)), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...);
- b) nieruchomości gruntowa znajdująca się w T. przy ul. (...) stanowiąca teren mieszkaniowy (działka (...)), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...);
- c) nieruchomości gruntowa znajdująca się w T. przy ul. (...) stanowiąca inne tereny zabudowane (działka (...)), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...)
- d) nieruchomości lokalowa przy ul. (...) w T., dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...);
- e) nieruchomości gruntowa przy ul. (...), stanowiąca tereny mieszkaniowe (działka (...)), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...)
- f) nieruchomości gruntowa przy ul. (...) (działka (...)), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...)

Nadto wnioskodawca wniósł o ustalenie, że spadkodawczyni za życia przekazała w drodze darowizny nieruchomości wymienione w punktach b i e uczestnikowi E. J., natomiast nieruchomości wymienioną w punkcie d jego najmłodszemu synowi M. J. (2) oraz, że przekazała w drodze darowizny synowi wnioskodawcy M. J. (3) lokal stanowiący odrębną nieruchomości położony w T. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Poznaniu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), przy czym koszty wykupu tej nieruchomości od Agencji Mienia Wojskowego w wysokości 20.000 złotych poniósł wnioskodawca wraz z małżonką. M. J. (1) przyznał, że na podstawie postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku przypadły jemu i uczestnikowi udziały wynoszące po 15/48 w prawie własności nieruchomości wskazanej w punkcie a. Co do nieruchomości wymienionej w punkcie c wskazał, że w dniu 11 maja 2006 roku E. A. nabyła tę nieruchomości w drodze umowy sprzedaży, natomiast udział wynoszący 10/12 w prawie własności nieruchomości wskazanej w punkcie f nabył w drodze umowy sprzedaży z dnia 30 listopada 2006 roku syn uczestnika M. J. (4), przy czym wcześniej zawierane miały być umowy darowizny, zaś w dniu 29 maja 2015 roku uczestnik wraz z małżonką nabyli wspólnie 2/12 udziału we własności tej nieruchomości. Wnioskodawca wniósł o przyznanie wszystkich składników majątkowych uczestnikowi z obowiązkiem spłaty na rzecz wnioskodawcy według wartości przyznanych mu rzeczy.

Na rozprawie w dniu 24 lutego 2017 roku M. J. (1), wysłuchany informacyjnie, wskazywał, że w skład spadku po matce wchodziły trzy mieszkania: jedno, w którym spadkodawczyni mieszkała przed śmiercią, drugie, które było wynajmowane oraz trzecie, które matka kupiła dla E. J.. Spadkodawczyni miała również posiadać słoik ze złotem wartym około 400.000 złotych

Na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2017 roku E. J., wysłuchany informacyjnie, wskazał, że swoje mieszkanie nabył za własne środki, zaś mieszkanie, w którym mieszkała matka przed śmiercią, zostało przez nią darowane wnukowi M. J. (5). Potwierdził, że spadkodawczyni posiadała słoik ze złotem wartym 300-400 tysięcy złotych. Ponadto stwierdził, że wnioskodawca otrzymał od matki darowizny: wpieryw 100.000 złotych, a w marcu 2010 roku 100.000 dolarów amerykańskich i 200.000 złotych w gotówce.

Sąd ustalił, co następuje:

L. J. z domu R., córka K. i Ł., ostatnio stale zamieszkała w T., zmarła w dniu 4 marca 2013 roku w T.. Jej mąż R. J. zmarł w dniu 6 stycznia 2005 roku w T.

Dowód: kserokopie odpisów skróconych aktów zgonu, k. 7, 9

Postanowieniem z dnia 14 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie o sygn. akt XI Ns 1549/14 stwierdził, że spadek po L. J. na podstawie ustawy nabyli synowie M. J. (1) i E. J., po połowie.

Dowód: okoliczność bezsporna

W skład spadku po L. J. wchodził udział wynoszący 30/48 w prawie własności nieruchomości gruntowej znajdującej się w T. przy ul. (...) stanowiącej grunty orne (działka (...)), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Udział ten był przedmiotem pozasądowego działu między M. i E. J., skutkiem wpisu do księgi wieczystej udziałów przysługujących każdemu ze spadkobierców. Obecnie są oni współwłaścicielami tej nieruchomości w udziałach wynoszących po 15/48.

Dowód: odpis skrócony księgi wieczystej nr (...), k. 90-95

L. J. była współwłaścicielką w udziale wynoszącym 6/12 niezabudowanej nieruchomości i powierzchni 0,1188 ha, oznaczonej numerem działki ewidencyjnej (...), położonej w T. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). W dniu 11 października 2000 roku L. J. darowała przysługujący jej udział w prawie własności tej nieruchomości wnukowi M. J. (2), synowi E. J.. Wartość darowizny strony określiły na łączną kwotę 35.125 złotych.

Dowód: notarialna umowa darowizny, k. 31-33 akt i dokumentów księgi wieczystej o numerze (...)

odpis skrócony księgi wieczystej o numerze (...), k. 113-115

L. J. była właścicielką lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy Stare Miasto w P. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). W dniu 25 października 2005 roku L. J. dokonała jego darowizny na rzecz M. J. (3), syna M. J. (1).

bezsporne

W 1998 roku L. J. nabyła spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w T., dla którego Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). W dniu 14 grudnia 2009 roku darowała powyższe prawo wraz z wkładem budowlanym wnukowi M. J. (5), synowi E. J.. Wartość przedmiotu darowizny strony określiły na kwotę 200.000 złotych.

Dowód: umowa notarialna sprzedaży, k. 15-16 akt i dokumentów księgi wieczystej o numerze (...)

odpis zupełny księgi wieczystej o numerze (...), k.152-159

L. J. była właścicielką nieruchomości o powierzchni 0,7646 ha, położonej w T. przy ul. (...), oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu Wydział VI Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). W dniu 11 maja 2006 roku L. J. sprzedała z opisanej wyżej nieruchomości, działkę nr (...) o powierzchni 0,1 ha E. A. za cenę 300.000 złotych.

Dowód: umowa notarialna sprzedaży, k. 1-2 akt i dokumentów księgi wieczystej o numerze (...)

odpis zupełny księgi wieczystej o numerze (...), k. 160-169

W dniu 19 marca 2010 roku L. J. darowała prawo własności nieruchomości o powierzchni 0,6646 ha, oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu Wydział VI Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). uczestnikowi E. J.. Wartość darowizny strony określiły na kwotę 1.300.000 złotych. Decyzją Prezydenta Miasta T. z dnia 24 października 2013 roku został zatwierdzony podział tej nieruchomości na

działki o numerach (...). Dla nieruchomości obejmującej działkę nr (...) została założona nowa księga wieczysta prowadzona przez Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych o numerze (...).

Dowód: umowa notarialna darowizny, k. 137-138 akt i dokumentów księgi wieczystej o numerze (...)

decyzja Prezydenta Miasta T., k. 151 akt i dokumentów księgi wieczystej o numerze (...)

odpis zupełny księgi wieczystej o numerze (...), k. 160-169

odpis zupełny księgi wieczystej o numerze (...), k. 148-151

L. J. posiadała słoik o pojemności około 1 litra wypełniony złotą biżuterią o wartości ok. 300.000 - 400.000 złotych. Obecnie jednak nie wiadomo, gdzie znajdują się te ruchomości. Brak również wiadomości, czy złoto to było w dyspozycji spadkodawczyni w chwili otwarcia spadku.

bezsporne

W związku z pogorszeniem stanu zdrowia związanym z problemami z chodzeniem L. J. przeprowadziła się w 2010 lub 2011 do lokalu przy ul. (...) w T., aby mieszkać bliżej E. J.. L. J. mieszkała wówczas jednak sama i potrzebowała jedynie doraźnej pomocy syna bądź zatrudnionych przez niego opiekunów. Jej stan zdrowia fizycznego i psychicznego pogarszał się w następnych latach - niesamodzielna stała się ok. 1,5 roku przed śmiercią.

Dowód: zeznania świadka Z. M., k. 303v

zeznania świadka H. K. (1), k. 304v-305

zeznania świadka E. N., k. 305

W bliżej nieokreślonym czasie, za życia R. J., L. J. darowała M. J. (6) kwotę 100.000 złotych. W marcu 2010 roku w mieszkaniu przy ul. (...), w obecności E. i A. J., L. J. darowała M. J. (6) kwotę 100.000 dolarów amerykańskich i 200.000 złotych w gotówce.

Dowód: zeznania świadka Z. M., k. 303v

zeznania świadka M. J. (5), k. 303v-304

zeznania świadka M. J. (4), k. 304

zeznania świadka H. K. (1), k. 304v-305

zeznania świadka E. N., k. 305

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: okoliczności bezspornych między wnioskodawcą a uczestnikiem, przedstawionych przez nich i uzyskanych przez Sąd dokumentów oraz co do okoliczności otrzymania darowizny przez M. J. (1) w kwocie ok. 600.000 złotych na podstawie zeznań świadków Z. M., M. J. (5), M. J. (4), H. K. (1) i E. N.. Tym samym Sąd nie dał wiary świadkom zeznającym, iż taka darowizna na rzecz wnioskodawcy nie mogła zostać uczyniona, to jest B. J., J. J. i R. K.. Taką ocenę Sądu uzasadniało kilka następujących okoliczności. Zauważyć należy, że krewni wnioskodawcy wskazywali, że po śmierci męża, tj. od 2005 roku stan L. J. był zły. Ich zdaniem spadkodawczyni miała duże problemy z poruszaniem się, a co najistotniejsze jej stan psychiczny miał być na tyle zły, że nawet nie rozpoznawała najbliższych członków rodziny. Wprawdzie wnioskodawca przedstawił dokumentację medyczną z 1999 roku wskazującą na wieloletnie problemy psychiczne spadkodawczyni związane z zesłaniem na S. w wieku młodzieńczym, jednak ciężko uznać na tej podstawie by były to problemy powodujące u niej zaburzenia świadomości w takim stopniu. Nadto należy zauważyć, że po śmierci męża L. J. dokonała kilku notarialnych czynności prawnych, w których uczestniczyły zarówno osoby z kręgu rodziny uczestnika, jak i syn wnioskodawcy czy też osoby

obce. Nie sposób zatem dać wiarę zeznaniom świadków wskazujących na zły stan psychiczny spadkodawczynie, skoro osoby te oraz notariusze biorący udział w sporządzaniu aktów notarialnych ani razu nie powzięli wątpliwości co do jej zdolności do czynności prawnych. Niewiarygodne zatem są zeznania tych świadków wskazujące, że w marcu 2010 roku L. J. nie była zdolna fizycznie i psychicznie darować wnioskodawcy znajdującej się w jej domu gotówki. Nie ulega wątpliwości, że już wówczas mogła mieć problemy z poruszaniem się, na co wskazywali świadkowie Z. M., H. K. (2) i E. N., twierdząc, że z tego powodu przeprowadziła się bliżej syna w 2010 lub 2011 roku. Świadkowie ci nie kwestionowali jednak stanu zdrowia psychicznego spadkodawczynie, a brak w aktach dowodów na to, aby był on tak zły, jak wskazywała rodzina M. J. (1). Ponadto należy zauważyć, że wymienieni wyżej świadkowie, tj. Z. M., H. K. (2) i E. N. potwierdzili fakt dokonania darowizn w tej wysokości na rzecz wnioskodawcy. Informacje o tym mieli posiadać wprost od L. J., zaś jej sąsiadka H. K. (2) miała nawet widzieć u niej gotówkę w tej kwocie przygotowaną dla syna w 1998 roku. W ocenie Sądu zeznania te były wiarygodne, ponieważ świadkowie ci, w przeciwieństwie do krewnych uczestników, nie mieli żadnego interesu w tym, aby zeznawać fałszywie na ten temat. Fakt, że zarówno rodzina, jak i pracownicy M. J. (1) nie mieli wiedzy o tym, że otrzymał on tak wysokie darowizny oraz, że nie zauważyli oni u niego nagłego przyływu gotówki w 2010 roku w żadnym razie nie świadczy o tym, że darowizny takie nie mogły zostać dokonane. M. J. (1) posiadał wysokie zobowiązania kredytowe oraz spore potrzeby inwestycyjne związane z remontem przychodni, jednak środki takie mógł również wykorzystać na zakup sprzętu medycznego bądź wydać na inne choćby prywatne cele. Innymi słowy, w skali prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, uzyskanie darowizny rzędu pół miliona złotych mogło pozostać niedostrzeżone dla osób postronnych. Należy jeszcze w tym miejscu zaznaczyć, że o nieotrzymaniu takiej darowizny w żadnym razie nie mogą świadczyć zeznania świadków z rodziny i pracowników wnioskodawcy wskazujące, że składał on wizyty u matki zawsze wraz z małżonką A. J.. Sami świadkowie wskazali bowiem, że nie mogą być pewni tej okoliczności, a skoro wizyty u spadkodawczynie odbywały się często, to nie można wykluczyć, iż w tym wypadku M. J. (1) udał się jednak sam do matki.

Osobną uwagę należy poświęcić zeznaniom świadka C. C., które Sąd uznał za całkowicie niewiarygodne i złożone jedynie na użytek postępowania, celem potwierdzenia, że spadkodawczynie dokonała darowizn na rzecz M. J. (1). Mało prawdopodobnym jest bowiem, że świadek ten na polecenie E. J. przybył do mieszkania jego matki, skoro nigdy w nim nie był i odkąd nie mieszkał tam E. J.. Jeszcze mniej prawdopodobnym w związku z tym jest to, że spadkodawczynie i uczestnik opowiedzieli mu w szczegółach o okolicznościach przekazania darowizny wnioskodawcy i jej wysokości. Ponadto zauważyć trzeba, że świadek zeznał, że sytuacja ta miała miejsce w miesiącach letnich, a bezspornym jest, iż do darowizny miało dojść na początku marca 2010 roku. Pytany o stan zdrowia spadkodawczynie świadek odpowiedział, że "była w dobrym stanie zdrowia, prowadziła sklepik, miała kury, kręciła się", po czym dopytywany wskazał, że w czasie spotkania L. J. siedziała, a kury hodowała dawniej. Niespójność ta wskazuje, iż treść tych zeznań została spreparowana na użytek postępowania celem przekonania Sądu, że darowizna taka musiała mieć miejsce w rzeczywistości. Fakt, że Sąd przyjął, iż darowizna rzeczywiście została dokonana w żaden sposób nie może zmienić oceny zeznań C. C. jako niewiarygodnych.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 1037 § 1 kc dział spadku może nastąpić bądź na mocy umowy między wszystkimi spadkobiercami, bądź na mocy orzeczenia sądu na żądanie któregośkolwiek ze spadkobierców. Jak stanowi art. 1038 § 1 kc sądowy dział spadku powinien obejmować cały spadek. Wnioskodawca i uczestnik dokonali częściowego umownego działu spadku poza postępowaniem sądowym. Postępowanie dowodowe doprowadziło zaś Sąd do ustalenia, że w skład spadku po L. J. nie wchodzi żadne inne składniki majątkowe. Majątkiem swoim spadkodawczynie rozdysonowała bowiem za życia, w głównej mierze w drodze darowizn. W niniejszej sprawie istotne znaczenie miały przepisy art. 1039 § 1 kc i art. 1040 kc. W myśl tego pierwszego przepisu, jeżeli w razie dziedziczenia ustawowego dział spadku następuje między zstępnymi albo między zstępnymi i małżonkiem, spadkobiercy ci są wzajemnie zobowiązani do zaliczenia na schedę spadkową otrzymanych od spadkodawcy darowizn oraz zapisów windykacyjnych, chyba że z oświadczenia spadkodawcy lub z okoliczności wynika, że darowizna lub zapis windykacyjny zostały dokonane ze zwolnieniem od obowiązku zaliczenia. Art. 1040 kc stanowi zaś, że, jeżeli wartość darowizny lub zapisu windykacyjnego podlegających zaliczeniu przewyższa

wartość schedy spadkowej, spadkobierca nie jest obowiązany do zwrotu nadwyżki. W wypadku takim nie uwzględnia się przy działale spadku ani darowizny lub zapisu windykacyjnego, ani spadkobiercy zobowiązanego do ich zaliczenia

W tym przypadku dział spadku następował między zstępnymi uprawnionymi do dziedziczenia na podstawie ustawy, którzy otrzymali od spadkodawcy darowizny. W takiej sytuacji w myśl art. 1039 § 1 kc darowizny te należy zaliczyć na schedę spadkową każdego z nich. M. J. (1) otrzymał darowiznę w wysokości 600.000 złotych, zaś E. J. uzyskał darowiznę wartą 1.300.000 złotych. Darowizny te nie zostały zwolnione z obowiązku zaliczenia, a zatem udział spadkowy każdego ze spadkobierców wynosi 950.000 złotych. Wartość darowizny uzyskanej przez uczestnika przewyższa zatem należnej mu wartość schedy spadkowej. W myśl art. 1040 kc nie jest on w takim przypadku zobowiązany do zwrotu nadwyżki, jednak nie uwzględnia się go ani otrzymanej darowizny przy działale spadku. Oznacza to, że przy działale spadku uwzględnić należy jedynie jednego spadkobiercę - M. J. (1). Skoro jednak w skład spadku nie wchodzi żadne inne składniki, czyli innymi słowy nie ma czego dzielić, to wniosek należało oddalić. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że rozstrzygnięcie Sądu byłoby takie samo, gdyby nawet przyjąć, że darowizny an rzecz M. J. (1) nie miały miejsca. Wobec braku jakichkolwiek składników majątkowych wchodzących w skład spadku oraz regulacji dotyczącej darowizn przywołanej w art. 1040 kc, wniosek również podlegałby oddaleniu.

Tylko na marginesie należy zaznaczyć, że przedmiotem działu nie mogło być złoto zgromadzone przez L. J., ponieważ nie wiadomo, gdzie ono się znajduje obecnie, ani nawet, czy spadkodawczyni dysponowała nim w chwili otwarcia spadku. W skład spadku w żadnym razie nie można też zaliczyć nieruchomości, które były przedmiotem darowizny uczynionej przez L. J. na rzecz wnuków, to jest zstępnym wnioskodawcy i uczestników. Wyrażona w art. 1041 kc zasada, że dalszy zstępny spadkodawcy obowiązany jest do zaliczenia na schedę spadkową darowizny oraz zapisu windykacyjnego dokonanych przez spadkodawcę na rzecz jego wstępnego, nie obowiązuje bowiem w odwrotnym kierunku. Oznacza to, że spadkobiercy nie mogą zaliczyć na schedę spadkową darowizn dokonanych przez spadkodawcę na rzecz ich zstępnym. W konsekwencji Sąd obowiązany był pominąć przy ustalaniu składu spadku przedmioty stanowiące darowizny dokonane przez L. J. na rzecz wnuków. W przedmiocie zaś udziałów 30/48 w nieruchomości w prawie własności nieruchomości oznaczonej numerem księgi wieczystej (...), to wobec dokonania wpisu w księdze wieczystej na każdego ze spadkobierców po 15/48 doszło faktycznie do pozasądowego działu spadku w tym zakresie. Żaden z uczestników postępowania nie kwestionował tych okoliczności i nie żądał innego rozliczenia w tym zakresie. Udziały w opisanej nieruchomości nie mogły być zatem przedmiotem ponownego działu pomiędzy stronami.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II orzeczenia, ustalając na podstawie art. 520 § 1 kpc, iż każdy z uczestników winien ponieść koszty związane ze swym udziałem w sprawie we własnym zakresie.